
Tworzyli "Seminare"

Seminare. Poszukiwania naukowe 19, 5-6

2003

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

TWORZYLI „SEMINARE”

Czas stanowi istotny wymiar życia człowieka. Na gruncie chrześcijańskim doświadczenie czasu jest nie tylko doświadczeniem przemijania i umierania, ale także, a może przede wszystkim doświadczeniem ludzkiej twórczości. W biblijnym opisie stworzenia człowieka zawarta jest ogromnie istotna prawda. W świetle tego przesłania człowiek jest nie tylko stworzony, ale stworzony, aby tworzyć. Oznacza to, że człowiek ani przez chwilę nie może pozostawać w stanie natury, że chcąc być człowiekiem na miarę swej osobowej godności, niejako „skazany” jest na tworzenie – tworzenie szeroko rozumianej kultury. Kulturę rozumieć tu należy bardzo szeroko. Należą do niej te wszystkie przedsięwzięcia, które prowadzą do szeroko rozumianego humanizmu.

W to wielkie dzieło ludzkiej kultury, czyli ludzkiej twórczości, wpisuje się życie każdego człowieka. Wpisuje się także życie naszych Współbraci – ks. prof. dra hab. MARIANA LEWKI i ks. dra ROMANA POMIANOWSKIEGO, uczonych bardzo mocno związanych z czasopiśmem naukowym „Seminare”. Książdż prof. M. Lewko był przez wiele lat redaktorem naczelnym tegoż czasopisma, ks. dr R. Pomianowski członkiem redakcji. Można powiedzieć, że to Oni w pierwszym okresie istnienia „Seminare” tworzyli jego oblicze i wizję, środowisko naukowe skupione wokół czasopisma oraz kulturę intelektualną.

Nasza krótka refleksja dotycząca ks. prof. dra hab. M. Lewki i ks. dra R. Pomianowskiego wraz ze wspomnieniami innych osób jest pochyleniem się nad twórczym życiem pracowników „Seminare”. Jest to pochylenie pełne wdzięczności za to, co obaj uczynili poprzez swoją osobową twórczość i co tym samym po sobie pozostawili. Mamy bowiem świadomość, jak pisze poeta:

*Czas co w przelocie piramidy kruszy
Wszystko ci weźmie, siły twoje strawi
Tylko coś stworzył
To ci w innych pozostawi.*

To, co stworzyli nasi Współbracia pracujący w „Seminare”, można rozumieć nie tylko w sensie intelektualnym, ale także duchowym, moralnym i estetycznym. Ta ich twórczość wpisuje się zatem bardzo mocno w historię naszego czasopisma. Historia czasopisma to bowiem historia ludzi, którzy go tworzyli i tworzą. W tym

sensie w historię „Seminare” wpisuje się historia ks. prof. dra hab. Mariana Lewki i ks. dra Romana Pomianowskiego. Jako Redakcja dziękujemy im dziś za ogrom pracy redakcyjnej i naukowo-pisarskiej, którą tworzone było przez lata nasze czasopismo.

Każde wieko trumny zakrywa jakąś historię. Jest to zawsze historia wielka, bo jej autorem był człowiek, stworzony przez Boga i przez Niego powołany do wielkiej godności – do bycia Jego partnerem w dialogu miłości. Wierzmy także, że wieka trumien naszych Współbraci pokrywają historię, która w sposób istotny wpisuje się w wielką historię ludzkiej kultury intelektualnej.

Za trud ich pracy w „Seminare” prosimy Boga – Źródło Mądrości, tej mądrości, którą całe życie zgłębiali, aby dał im udział w swojej Wiecznej Mądrości.

Redakcja „Seminare”